

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

דף מט.

1. **הרי פסח וכו'**, וקשה למה לא הקשו כנ"ל ממותר אשם שהוא עולה וחמיר טפי שעולה כולו למזבח ואינו נאכל לכהנים?
2. **לפי שיצא אשם מצורע לידון בדבר חדש בבהן יד וכו'**, וקשה למה לא נקט דקבלת הדם ביד היא ה'דבר חדש'?

התשובות

1. **כן הקשה הקרן אורה**, וביאר שקושייתו לפי שיטת ר"ת בתוס' לעיל ה: ד"ה הגה"ה שגם באשם מתחילתו מונח הדין עולה, ועי' משנת רבי אהרן קדשים סימן ח' שהוכיח שבאשם אינו מתחילת הקדשו אלא דין מותרו להקרב עולה.
2. **כן הביא החק נתן להקשות**, ותי' דכיון ששקודם נותנים על המזבח בכלי ורק אח"כ מקבל ביד כבר אין לזה חשיבות, ועוד הביא מרבינו נתנאל דמה שמקבל ביד אינו סתירה לכלל דלא כתוב לקבל את כל דמו לכלי, ועוד מתרצים דתכלית הקבלה היא כדי להביאו למזבח, ומה שמקבל ביד הוא כי צריך להזות על הבהן, וממילא זהו הדבר חדש שנקטנו.

הערות, הארות, ומראי מקומות

והרי מעשר, לרש"י הקושיא מדברי רבי יהודה שמעשר שנטמא אפשר לפדותו, ואילו לקוח שנטמא יש לקוברו, ובתוס' הביאו גירסא שהקושיא מדברי חכמים גופא שרק בנטמא אפשר לפדותו, ועי' חידושי רא"ל ח"ב סימן י"ט ב'.

תוד"ה והרי, ביארו טעמו של רבי יהודה, ועי' ח"י רא"ל הנ"ל אות א' ובחידושי רבינו הגר"מ.

תמורה מכח קדשים קא אתיא, עי' קוב"ש ח"ב מד' מה שכתב ליישב לפי זה, וכן בקה"י תמורה יד' ב' מה שיישב לפי זה, ועי' לקח טוב סימן יז' אות יא' שתלה סברא זו במחלוקת ב"ש וב"ה בניזיר לא. ע"ש.

הרי פסח, ומה שיש להוכיח מכאן לגבי דין מותר פסח כשלמים, עי' מצפה איתן, וקה"י מגילה ז' בשם בנו הגר"ח ק שליט"א.

תוד"ה פסח, בסוף דבריהם עי' צאן קדשים וטהרת הקודש.

תוד"ה לעכב, הקשו מהיכן ידעינן דמעכב שהמקבל יהיה בצפון, וקשה מה עם הקבלה עצמה דלא ידענו דבאשם מעכב?, עי' צאן קדשים וחק נתן, וכסף משנה מעה"ק ה' ג'.

תוד"ה לפי, ביארו דמה שחטאת מצורע טעונה נסכים הוי תוספת ולא חשיב יצא לידון בדבר חדש, ועי' רעק"א מה שהקשה מקרבן תודה דחשיב יצא לידון בדה"ח בגלל הלחמי תודה, ועי' חק נתן וצאן קדשים, ועי' ר"ש מקינן בספר הכריתות ח"א בית יא'.

באו"ד, ממה שהקשו שנילף מתן בהונות לכל האשמות חזינן לכאורה דאינו דין רק בטהרת מצורע, אלא מחלקי הקרבן, וקשה למה כתב הרמב"ם מחו"כ ה' ב' דאינו מעכב, ויש ליישב דבאמת לפי המסקנא אינו כן רק דין פרטי בטהרתו, ויל"ע.

ע"ב

רש"י ד"ה והתם, עי' רש"י מה שהעיר בדבריו.

שאינ דנין למד מלמד, עי' ר"א מזרחי ויקרא א' יד' שבדבר הלמד ב-ו' מוסיף למדיו ממנו כי חשיב כמפורש בתורה, ועי' יד מלאכי כללי האלף ג' מה שהשיג עליו משבועות י', ועי' תוס' יומא כג: שבגדי כהונה אינם נחשבים כקדשים לענין זה, עי' אתנו דאורייתא כלל יב'.

ק"ק יתירי כתיבי, עי' רש"י על איזה פסוקים קאי, ועי' מצפה איתן.

תוד"ה קדשי הקשו למה יליף חטאת מאשם בהיקש ולא יליף מג"ש, ועי' שיטמ"ק ושפת אמת מה שתירצו.

"החיזוק היומי"

הנה בקדשים מצינו ששונים בשני דברים מכל התורה: א. שדבר הלמד אינו חוזר ומלמד. ב. שצריך שנה עליו הכתוב לעכב, ובלא זה אמנם לכתחילה צריך אבל בדיעבד לא מעכב. ונראה שיש ללמוד מזה לענייני הקדושה של אדם (עי' מסילת ישרים), שבדברים אלו אינו יכול להקיש וללמד מדבר אחד למשנהו, אלא בעי הוראה ולימוד על כל דבר בנפרד, ומאיך בכל הנהגה של קדושה, לדעת שהיא לכתחילה ולא בדיעבד, אלא אם כן שנה בה שאז היא מעכבת.

לע"נ הג"ר בן-ציון חיים בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

קו "ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום -

0795255901